

[Axel Christensen.]

saa meget mere Grund til ikke at overbelaste dem med hele det Arbejde, der kan blive i det paagældende Amt, dels fordi de praktisk talt ikke kan overkomme det, dels fordi Befordringsforholdene for Tiden er saa vanskelige og Befordringen saa bekostelig, naar det drejer sig om Bilkørsel over ret lange Distancer.

Med Hensyn til Valget af disse Udvalg vil jeg gerne sige et Par Ord, navnlig foranlediget af den Henvendelse, som er tilgaaet Folketingets Udvalg fra en Forening, der benævner sig „Haandværksraadet“. Jeg ser af denne Henvendelse, at Haandværksraadet anbefaler sig med Assistance, bl. a. med Hensyn til at udpege de rette Folk blandt Haandværkerne til Amtsudvalgene. Der findes imidlertid en anden Organisation, nemlig Hovedorganisationen for Byggefagene i Danmark, som er en Sammenslutning af samtlige organiserede Haandværksmestre inden for f. Eks. Murer-, Tømrer- og Snedkerfaget i Landdistrikterne, og det vilde dog være det eneste naturlige, synes jeg, at det blev denne Organisations Medlemmer, der stillede sig til Raadighed for den højtærede Landbrugsminister, naar Bestemmelsen skal træffes og de Haandværkere skal vælges, som der bliver Brug for til Udvalgene i Amterne.

Jeg er i det hele taget meget forbavset over, at dette nyopdukkede Haandværksraad tillader sig at trænge sig paa her. Den største Part af Byernes Haandværkere staar jo nemlig som Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, hvorimod Landhaandværkerne støtter sig til deres faglige Organisationer, og det er disse, der for Byggefagenes Vedkommende er samlet under Hovedorganisationen for Byggefagene i Danmark. Denne Hovedorganisation vil nu rette Henvendelse til Landbrugsministeren med Anmodning om, at det bliver den, der faar Lejlighed til at gøre Indstilling angaaende de bygningskyndige Medlemmer, der skal udpeges. Den har ikke ment, det var nødvendigt at henvende sig til Ministeren, før Loven var vedtaget. Jeg haaber, den højtærede Minister vil tage dette efter min Mening skyldige Hensyn til Landhaandværkerne. Jeg kender saa meget til denne Forenings velordnede Forhold, at jeg ved, at den er i Stand til med endog meget kort Varsel at paatage sig at indstille fuldt ud kvalificerede Haandværkere i den Udstrækning, det ønskes. Jeg skulde ogsaa kende Landbrugerne daarligt, om de ønskede, at det specielt blev Byernes Haandværkere, der blev udpeget til at være med i Bedømmelsen af de Forhold, her er

Tale om, fremfor at det blev Landhaandværkerne, som til Stadighed har deres Arbejde ude i Landdistrikterne. Jeg haaber, Ministeren vil være opmærksom paa dette Forhold, naar der senere skal træffes Bestemmelse derom.

Vi er overbevist om, at Forslaget vil skabe en større Beskæftigelse, og ud fra disse Betragtninger kan vi medvirke til dets Gennemførelse.

J. S. Føget: Jeg er fuldkommen enig med den foregaaende Ordfører i, at dette Forslag vil kunne faa en meget stor Betydning, og jeg tilsiger straks min Medvirken til Gennemførelsen af det.

Der staar i § 2, 2det Stykke, at ved Antagelsen af Arbejdere skal fortrinsvis Familieforsørgere komme i Betragtning. Det Princip er jeg i og for sig enig i, men jeg vil gerne spørge Ministeren, om det er ensbetydende med, at en Landmand ikke maa anvende den Arbejdskraft, han har paa Gaarden.

I § 3, Stk. 1, er der en indskudt Sætning, hvori det hedder: „selv med det i § 2 omhandlede Tilskud og de for Tiden fra Salg af Besætning flydende ekstraordinære Indtægter“. Jeg synes, at den Sætning af sproglige Grunde skulde have været udeladt. Den er alt for tidsbegrænset til, at den bør staa i Loven. Om et halvt eller et helt Aar har den overhovedet ingen Betydning, og i Forhold til selve Lovforslaget er den ganske unødvendig.

I § 3, Stk. 2, staar der, at Laan og Tilskud tilsammen ikke maa overstige 70 pCt. af Byggeomkostningerne. Dette vil efter min Mening kunne virke som en Hemske. Jeg vilde have foretrukket, om Procentsatsen var sat noget højere, maaske til 80 eller 90 pCt. Selv om der i Øjeblikket er gode Priser paa Landbrugsprodukter — det skal jeg være den sidste til at benægte —, er det ikke ensbetydende med, at der med den nuværende Produktion opnaas store Indtægter, og mange Landmænd har i Øjeblikket nok at gøre med at søge at faa betalt den Gæld, de i de sidste 10—15 Aar har paa draget sig. Man maa huske paa, at Omkostningerne ved Istandsættelse af Bygninger er steget meget væsentligt, og selv om man giver et Tilskud paa 25 pCt., ophæver det ikke den Prisstigning, der har fundet Sted. De 75 pCt., der er tilbage, vil maaske endog andrage et højere Beløb end Udgiften til Istandsættelsen for et Aar siden. Jeg vil derfor meget henstille, at man her i Lands-tinget ændrer Procentsatsen fra 70 til 80 eller 90.